

Sygn. akt I ACz 833/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Jan Sokulski
Sędziowie:	SA Kazimierz Rusin
	SA Marek Klimczak (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa **A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) w R.**

przeciwko **S. Z. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usług (...) w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 3 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI GC 272/11

postanawia:

oddać zażalenie.-

Uzasadnienie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy
w Rzeszowie odrzucił apelację pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie VI GC 272/11.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy stwierdził, że w dniu 17 lipca 2012 r. doręczono pełnomocnikowi pozwanego odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 6 lipca 2012 r. sygn. akt I ACz 449/12, którym to postanowieniem Sąd Apelacyjny zmienił postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie oddalające wniosek pozwanego o zwolnienie od uiszczenia opłaty sądowej od apelacji w ten sposób, że zwolnił go od tej opłaty w kwocie ponad 5.000 zł, oddalając wniosek i zażalenie w pozostałym zakresie.

W tym stanie rzeczy, powołując się na fakt, iż wymagana opłata od apelacji nie została uiszczona w terminie o którym mowa w art.112 ust.3 ustawy z dnia 25.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tj. w terminie 7 dni od doręczenia stronie postanowienia sądu drugiej instancji, Sąd Okręgowy apelację pozwanego odrzucił na podstawie art.370 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany podniósł, że w jego ocenie przepisy powołane przez Sąd I instancji mają zastosowanie do sytuacji

w której, wniosek o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej zostałby w całości oddalony, a nie w części – tak, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Na uzasadnienie swojego stanowiska skarżący przytoczył poglądy judykatury (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1966 r. II Cz 43/66, OSNCP 1967/6/113) i doktryny (teza 7 do art.101 u.k.s.c. w Komentarzu do ustawy o Kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Katarzyna Gonera, Wyd. Prawa LexisNexis Warszawa 2006 r. str.351 i 352).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Cytowane w zażaleniu poglądy orzecznictwa i doktryny oparte są na nieaktualnym już od szeregu lat stanie prawnym.

Po wejściu w życie w dniu 19 kwietnia 2010 r. nowelizacji przepisu art.112 u.k.s.c. (por. ustawę z dnia 17 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2010 r. Nr 7, poz.45) ugruntowało się zapatrywanie, iż szczególna regulacja zawarta w art.112 ust.3 u.k.s.c. dotyczy zarówno oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości, jak i w części (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 lutego 2012 r. I CZ 172/11, Wyd. elektroniczne LEX nr 1133795). Zważyć należy, iż częściowe oddalenie wniosku o zwolnienie strony od kosztów sądowych, którego konsekwencją jest konieczność uiszczenia przez stronę opłaty w części, z której nie została zwolniona, nie zmienia charakteru tej opłaty wynikającego z przepisów u.k.s.c., określających jakiej opłacie podlega dane pismo procesowe. Zmienia się jedynie wysokość tej opłaty stosownie do postanowienia sądu określającego zakres zwolnienia strony od kosztów sądowych. Wysokość tej opłaty jest określona wprost w postanowieniu sądu o częściowym zwolnieniu od kosztów sądowych (tak jak w rozpoznawanej sprawie) albo stanowi wynik prostej operacji matematycznej (ułamek, procent).

W konsekwencji prawidłowo uznał Sąd Okręgowy, iż termin do uiszczenia przez pełnomocnika pozwanego opłaty sądowej od apelacji upłynął bezskutecznie, co uzasadniało odrzucenie tej apelacji po myśli przepisu art.370 k.p.c.

Z tych względów, działając na podstawie art.385 k.p.c. w związku z art.397 § 2 k.p.c. , zażalenie pozwanego oddalono jako bezzasadne.